

බුද්ධච්ඡේදය

මහඳුරු විශ්වා වර්ණපාල පිළිබඳ සොඳුරු සටහනකි.

ර. වන්දුසුරිය

පසස සහ ප්‍රතිපත්ති මාලාව කුමක් වුවද, මහජන ජනතාවගේ පවුල් සැම ලක් රජයක ම එක් ප්‍රධාන සමාන කමක් තිබුණි. එනම් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ මහා වෙනසක් හෙවත් අධ්‍යාපන විප්ලවයක් කිරීමට ඔවුන් සෑම දෙනාම කළ ව්‍යයමයි. (දේශපාලන විරුද්ධවාවටින් හෙවත් පන්ත පන්තා පළිගැනීම තවත් සමාන කමකි. නමුත් අපි එය මොහොතකට අමතක කරමු). අළුත් රජය විසින් මහා හදිසියකින් අරමුණ මේ පෙරදී වෙනස් වීමට කුමටත් මන විමසුම් ක්‍රියාවලියකින් පවා නොව ආරම්භ කෙරෙන අතර, අභිවර්ධනයක් සියළු විරුද්ධ පසස වල විවේචනයට ලක්ව ක්‍රමක්වශයෙන් මහජන අප්‍රසාදයට ද පත්වේ. ආචාර්ය ඊරියනොද්‍රේ වැනි අධ්‍යාපන ඇමතිවරුන් හෝ දේශපාලන පාර්ශවයන්ට පවා මේ අධ්‍යාපන විප්ලව ප්‍රතිපත්ති කෙලින්ම බලපෑ බව මම අසා ඇත්තෙමි. ඊලඟ ජනවාරි 2007 වසරේදී මා සමඟ සාකච්ඡා වීමට පටන් ගත් අධ්‍යාපන විප්ලවයේදී මාගේ පවුලේ මාගේ රජය විසින් කරන මුළු කාර්යයක් නම් පසුගිය රජය විසින් ඇරඹූ විප්ලවය වනාම අත්හිටුවා, අළුත් අධ්‍යාපන විප්ලවයක්, එනම් ප්‍රතිවිප්ලවයක්, වනාම ක්‍රියාත්මක වන පරිදි ඇරඹීමයි.

බොහෝ විට දේශපාලනයේ හේතු මත පමණක් පදනම් වන බවක් පෙනෙන මේ සියළු විප්ලවයන් හේ ප්‍රතිඵලය වන්නේ මේ කිසිවක් නොදන්නා අභියාචක සිදු සිදුවන්නේ නොයෙකුත් ආකාරයේ කරදර වලට පත් වීමයි.

මහේ පාසැල් පිවිස කාලය අතරතුර දෙවරක් ආණ්ඩු පෙරළි සිදුවුණ අතර, දෙවරක්ම මෙවැනි ඊරියන අධ්‍යාපන විප්ලවද ඇතිවිය. උදාහරණයක් ලෙස, සමහි පෙරමුණු රජය යටතේ, සිදු කළ විවිධාකාර වෙනස් කම් අතර එකක් වූයේ, එවකට පාසැල් වලට සිසුන් බාරගන්නා අවම වශය අවුරුදු 5 සිට 6 දක්වා වැඩි කිරීමයි. මෙයට හේතුව ලෙස රජය දැක්වූයේ දැරවෙනු පාසැල් යායුතු නොදැම කාලය වසර හයක් සම්පූර්ණ වීමෙන් පසුව බව අධ්‍යාපන විශේෂඥයින් සොයා ගෙන ඇති බවකි. එනමුත්, රටේ පැතිර ගිය මරය වූයේ නම්, මේ වෙනස සිදු කළේ එවකට අධ්‍යාපන ඇමති බිඳිදුරේ මොහොමඩ් හෝ ආගම්කර වර්ණපාලට බවය.

කරුණු කෙසේ වුවද, මේ තීරණය නිසා එම වසරේ පාසැල් වලට ඇතුළත් වූයේ, වෙනදට වඩා අඩු සිසුන් ගණනකි. මේ නිසා, ඉන් වසර දෙකකට පසුව විශ්ව විද්‍යාල වලට ඇතුළත් වීමට අවශ්‍ය නරම් අයදුම් පත් නොලැබුණු අතර, ඉන් පෙර වසර වල විනාශය සමත් වී විශ්ව විද්‍යාල වලට ඇතුළු වීමට වරම් නොලැබූ සිසුන් බැඳී ගැනීමට සිදුවිය. එමනිසා නොවේ, ඉන් පසු වසරේ පාසැල් වලට වෙනදට වඩා වැඩි සිසුන් පිරිසක් ඇතුළත් වීම නිසා ඇතිවුණ සම්පත් හිඟය කෙතරම් ද යත් පාසැල් යෑමට නිවසින් පුළුවන් සහ මෙයසක් රුගෙන යෑමට හෝ හැකිනම් ඒ සඳහා මුදල් ගෙවීමට හෝ සිදුවිය. මෙයට සමපාතික වසරේ දී විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රවේශය ඉතා නරඹාදර්ශනට ඇත. එද නම් දිවියෙන් පැඩිපුර වසරක කාලය පාසැල් නොයා නිසේ ගත කළ දස දස ගණනක් පිරිස විමුණ යනු ඇත්තේ වසරක අඩු සේවා කාලයක් සමගය. රටේ ආවර්ධනය එහි බලපෑම ද සුළුපටු නොවේ.

ඒ එක සුළු වෙනසක් රටේ අනාගතයට බලපාන හේතුවකි. මෙලෙස ම තවත් වෙනස් කම් රජයක් ද

සිදුවුණ අතර ඒ සියල්ල, එවරිය නොද හරක හැසරක්සුම් කෙරුණු ක්‍රමයෙන් හෝ දැනගන්නට ද පෙර 1977 රජය වෙතක් විමත් සමගම අහෝසි වී ගියේ, ගිනිපිත් පරම්පරාවකම ඇතට කරමිනි.

කිනම් රජයක් බලයේ සිටිය ද විශ්ව විද්‍යාල වල කවදත් ප්‍රශ්න තිබුණි. ශ්‍රීලංකා රජය සමයේ 1976 දී, පොලීස් වෙඩි පහරත් සේරාදේශීය විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍ය විරුද්ධය මිය ගිය අතර, ඉන්පසුව පත්වූ එරජය රජය යටතේ 1978 වසරේදී සමග කිරීමට විරුද්ධව උද්ඝෝෂණය කළ ශිෂ්‍ය නායකයින් කිහිප දෙනෙක් සහ එවකට සේරාදේශීය ඉංජිනේරු පීඨයේ ආචාර්ය විකුමබාහු කාරණාර්තන් විශ්ව විද්‍යාලයෙන් නෙරපා දමන ලදී. විකුමබාහු අද විමේ සංධානයක නායකත්වය දරන අතර, එහි සාමාජිකත්වයට වඩා ඉතා වැඩි පිරිසකට ඉරුද ලක්වීම ප්‍රවෘත්තියක් තම නිතවීම නිසා ලිවිය මගින් සතිපතා අමතයි. බාහු මෙන්ම වෘත්තියෙන් ගණිතඥයෙක් වුව ද ඔහුගේ දේශපාලනයට සහමුලින්ම වෙනස් වූ දුෂ්භිණාංගයක් දේශපාලනයක යෙදෙන ආචාර්ය නලින් ද සිල්වා ද එවකට පැවති එපාප රජයට විරුද්ධ දේශපාලන මත දැරීම නිසා 1994 දී මෙසේ සේ-වයෙන් නෙරපනු ලැබුවේය. එක දිනකින් එම රජය පෙරළන ද, නලින් ද සිල්වා හේ සේවය අත්හිටුවී පී.එල්. පීරිස් ඒ සමගම සුළු ප්‍රම දේශපාලන බලවේගය ගසා තිබීම නිසා, ගැටලු විශ්ව විද්‍යාලයක සේවයට එම නලින් ද සිල්වා ඊට සර ගණනාවක් සිටින්නටත්, මලාවරියේ බට කොළ කන්නටත් සිදුවිය.

ඉන් වසර දහයකට පෙර සේරාදේශීය විශ්ව විද්‍යාලයේ අබේසේකර ශිෂ්‍යයා ද, කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ රත්නායක ශිෂ්‍යයා ද මා දැමූ බව අපි කවුරුන් දකිමු. මේ සිද්ධියට අදාළව පැඩි දෙනෙක් නොදන්නා කාරණය නම්, ඉන් දිනකට පසුව මහනුවර වෘත්තීය සමිති කාර්යාලයක් වැරලූ පොලීසිය විසින් අන් අඩංගුවට ගත් සේරා-දේශීය සරසවියේ ආචාර්ය විලි සේනානායක ද වැඩි තහනමකට ලක් කරන ලද බවයි. විලි හේ සේවය ඉන් ඊටම අහිමි විය.

කොතරම් දේශපාලන කටයුතු වල යෙදෙන ද, ශ්‍රීලංකා දේශපාලන මණ්ඩලයේ සාමාජිකයෙකු පවා වුවද, මා දන්නා පරිදි සිසි දිනක මෙලෙස සේවා ප්‍රශ්නයකට මුහුණ නොදුන් එක් කවිකා-චාර්ය වරයෙක් නම්, අද උසස් අධ්‍යාපන ඇමති ධූරය හොබවන මහාචාර්ය විශ්වා වර්ණපාල ය. ඒ සමගර විට ඔහු වෘත්තීය ම දේශපාලන විද්‍යා විශේෂඥයෙක් නිසා විය හැකිය. ඔහුගේ ක්‍රියාකාරී දේශපාලනය සමගර විට වෘත්තීය පිවිසියේ කොටසක් ලෙස සැලකුණා විය හැක.

පසුගිය දෙසැම්බරයේ යෙදුණු ලෝක මානව අයිතිවාසිකම් දිනයේ දී, සබරගමුව සරසවියේ සිසුන්ට කල්ප ගස් ප්‍රකාරයක් එල්ල කර පහර දී අත්අඩංගුවට ගැනීම ගැන පැවති පාර්ලිමේන්තු විවාදයේ දී පවිස මන්ත්‍රීවරයෙකු මහාචාර්ය වර්ණපාල ඊ වෝදනා මුරුගේ කතා කට තිබුණු බව පුවත් පතේ කියවූ මගේ මතකය වසර විසි දෙකකටත් වඩා ඈත අතීතයට ඇදී ගියේ ය. මේ ලිපියේ අරමුණ වන්නේ එවකට කෙරෙමින් තිබුණු ඊරියන අධ්‍යාපන විප්ලවයට විරුද්ධව ශිෂ්‍ය විනාශය ගෙන ගිය සටන ගැනත්, ඒ හා

වර්ණපාල මා ඇත්තේ එක් අයෙක් පමණි. ඒ විකුමානවිත වර්ණපාල මහාචාර්ය කුමා සමග මා කතා බහ කර ඇත්තේ දෙ දිනකි. මින් පළමු හමුවීම ඔහුගේ විශ්ව විද්‍යාල නිල නිවසේ දී සිදු වූයේ 1985 මාර්තු මස දීය.

ශ්‍රීලංකා සමහි පෙරමුණ රජයේ අධ්‍යාපන විප්ලවයට එරෙහිව ප්‍රතිවිප්ලවය සිදු කර ඒ වෙනස් කම් හැකි පමණින් ආපසු හැරවූ පසු, එරජය රජය විසින් තමන් හේම විප්ලවයක් 1982 වන විට අරඹා තිබුණි. එහි ප්‍රමි අඳිර වූයේ අධ්‍යාපන ධාවල පත්‍රිකාවයි. එමගින් ප්‍රාදේශීය පාසැල්වල සම්පත් හිඟයට පිලියමක් ලෙස අධ්‍යාපන පරිඥ නම් වූ ප්‍රඥප්තියක් යෝජනා කරන ලදී. අන්තර් විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍ය බල මණ්ඩලය ඇතුළු විවිධ සංවිධාන මගින් ඇතිකළ විනාශ විරෝධය මෙද එය ගරහැටි ක්‍රියාත්මක කිරීමට ආණ්ඩුව පසුබට වූවා සේ පෙනී ගියේ ය. මේ වන විට රටේ පැවති විශ්ව විද්‍යාල මණ්ඩප ඒකීය විශ්ව විද්‍යාල බවට හරවා රාහුණු විශ්ව විද්‍යාලය ද පිහිටුවා තිබුණු නමුත් අධ්‍යාපනයට වැය කරන මුදල් ප්‍රමාණය රටේ මුළු වියදමේ ප්‍රතිශතයක් ලෙස සීඝ්‍රයෙන් පහත වැටෙන බව වාර්තා විය.

ඉන් පසු 1985 ජනවාරියේ දී උසස් අධ්‍යාපන සංයෝධන පනත ඉදිරිපත් සම්මත විය. මෙමගින් සිදු කළ ප්‍රධාන කටයුත්තක් නම් එවකට පැවති ශිෂ්‍ය සහ අනෙකි කිරීමත්, ඒ වෙනුවට පැවත කලපනි ප්‍රධාන කටයුත්තක් සුදු ශිෂ්‍ය සම්බන්ධකාර කමිටු ආදේශ කිරීමත් ය. මෙයට අමතරව, එනමේ පැවති ක්‍රමයට ආචාර්ය මණ්ඩලයේ ජනදයෙන් කලපනි පත් කිරීම අනෙකි කර දමා, එය රටේ ජනාධිපති විසින් කරනු ලබන පත්කිරීමක් බවට පෙරාණ තිබුණි. මේ සියළු වෙනස්කම්, එවකට රටේ ආණ්ඩු විරෝධී ප්‍රභල බලවේගයක් වූ ශිෂ්‍ය විනාශය දැඩියම් කිරීමක් ලෙස පැහැදිලිවම පෙනුනේය. අන්තර් විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍ය බල ම.ධ.ල.ය හෙවත් අවිච්චිචය මේ සංයෝධනයට විරුද්ධව මහා සටනක් ආරම්භ කළේය.

සති හයක් ගියේ පැවති මේ සටනේ කුටිලාප්තිය වූයේ 1985 මාර්තු 5 දින පැවැත්වුණු දිව විනාශ ජාතික ශිෂ්‍ය විරෝධතා දිනයයි. ඒ සඳහා පාසැල් සහනාති කරවා ගැනීමට අපේ ශිෂ්‍ය නියෝධිතයින් ඊට පුරා ගිය ද, සැලසුම් කළ දිව විනාශ විරෝධතාවය විශ්ව විද්‍යාල කිහිපයට පමණක් සීමා වී අරඹුණා කරගත් අපූරු ක්‍රමවේදයක් නිර්මාණය කළේය. එහි ප්‍රධාන විධික්‍රමය වූයේ තමන්ම සැරවී සිට, වෙන අයෙකු කන්නාක් සේ, තමන් මේ ම නම් කියා තම සිත්ගත් මුඛවිනයට (අයව කමලා යැයි මඳකට හඳුන්වමු) සරුම් කිරීමයි. විශ්ව විද්‍යාලය මැදින් දිවවන ගලන පෘථි යනෙක කමලා දක්න වර්ණපාල ශිෂ්‍යයා තම නේවාසිකාගාර බැඳීමකියේ සැරවී සිට "ආ කමලා නැති, කො-හෙද මේ යන්නේ අපි කියන්නම් වර්ණපාල ට" කියා හෝ "ආ කමලා මහා වර්ණපාල එක්ක යාමයි නේද?" යනාදී ලෙස කෑ ගසයි. ඉන් පසු දිනක ඇය කලා පීඨයේ දී හමු වී විට ඉහත සිද්ධීන් ඔවුන් අතර මඳ සිතාවකට, කතා බහකට, මුල් වේ.

දිනක් වර්ණපාල ශිෂ්‍ය ට මහනුවර නගරයේ දී හදිසියෙන් මෙන් ඇය හමුවී වචනයක් දෙකක් කතා කරන්නට හැකිවිය. ඇයට පෙර විශ්ව විද්‍යාලයට පැමිණී මුහු, සුපුරුදු පරිදි සැඟවී සිට "ආ කමලා අද වර්ණපාල එක්ක තුටුර ගියා නේද? අපි දැක්කා, අපිට හැගෙන බෑ නැති, කමක් නැ. කමක් නැ වර්ණපාල ගැනයි, ඔබට නොද නොදේ" යනාදී වචනයක් කෑ ගසයි. මේ සියළු සරුම් නිසා නිතරම කමලා හා කතා කිරීමට වර්ණපාල ශිෂ්‍යට ඉඩ ලැබුණි. අවසානයේ වර්ණපාල ක්‍රමය බලාපොරොත්තු වූ ප්‍රතිඵල ගෙන දුන්නේ ය.

නමින් සමාන වුව ද වර්ණපාල ක්‍රමය අපේ මහාචාර්ය කුමා හා සම්බන්ධයක් නොතිබෙනවා විය හැක. නමුත්, මා දන්නා පරිදි ලොව